

Men herkent de Ahmadiyya organisatie aan de vruchten die zij voortbrengt

Vrijdag-khoetba van Maulana Muhammad Ali, 17 april 1936

Ik getuig dat niemand het verdient gediend te worden dan Allah.

En ik getuig dat Mohammed de dienaar en boodschapper van Allah is.

Hierna zoek ik de bescherming van Allah tegen de vervloekte duivel.

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۗ
وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٣١﴾

“Hij is het Die Zijn Boodschapper heeft gestuurd met de leiding en de godsdienst van de waarheid, opdat Hij deze zou doen zegevieren over alle religies. En Allah is voldoende als getuige.”

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۗ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۗ وَ مَثَلُهُمْ فِي
الْإِنْجِيلِ ۗ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ
يُعِجِبُ الرُّزَّاعَ لِيُغِيطَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۗ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً ۗ وَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٣١﴾

“Mohammad is de Boodschapper van Allah en degenen (die) met hem (zijn) zijn standvastig tegenover de ongelovigen, mededogend onder elkander. U ziet hen zich neerbuigen, zich ter aarde werpende, van Allah's goedertierenheid en welbehagen zoekende. Hun tekenen zijn op hun aangezichten vanwege het gevolg van het ter aarde werpen. Dit is hun beschrijving in de Thora en hun beschrijving in het Evangelie: gelijk aan het zaad dat zijn scheut uitslaat en die versterkt; dan wordt die krachtig en staat steevast op zijn stengel, de zaaiers verheugende, opdat Hij de ongelovigen toornig zal maken vanwege hen. Allah heeft degenen onder hen die geloven en het goede doen vergiffenis en een grote beloning beloofd.” (48:28-29)

Deze verzen vertellen ons dat wanneer er hervormers op de wereld verschijnen, met als doel om haar te hervormen, dan zijn de ideeën of gedachten die zij met zich meebrengen als een

zaadje. Net zoals een zaadje niet in één dag kan uitgroeien tot een grote boom, zo is het ook gesteld met het zaadje dat hervormers in de vorm van een gedachte in de harten van de mensen planten. Zaden worden in de grond geplant, en de grond voorziet ze van voeding, en daarnaast krijgen ze ook water. De harten van de mensen vormen de grond of aarde voor het zaad dat hervormers met zich meebrengen. Wanneer ze voeding ontvangen in de vorm van uitmuntende daden, dan groeien ze uit tot een grote boom.

Het verschil tussen een geloof en gedachte

Ik stelde zojuist dat de gedachte die hervormers met zich meebrengen net als een zaadje geplant wordt. Wat wij 'geloof' in godsdienstige termen noemen is ook een gedachte. Het verschil is dat het woord gedachte een veelomvattende betekenis heeft. Een idee dat in je opkomt en onmiddellijk weer verdwijnt, wordt ook een gedachte genoemd. Geloof is echter iets wat verankerd raakt in je hart en daar blijft zitten.

De twee beloften van de Heilige Koran

Jezus vergeleek de waarheid ook met een zaadje (zie Matteüs 13:3-8, Marcus 4:1-8 en Lucas 8:4-8). Hij presenteerde deze gedachte aan de mensen met een specifiek doel voor ogen. Sommige zaden, zei hij, vallen op steenachtige grond en gaan verloren. Sommige groeien en worden groter, maar dragen geen vrucht, terwijl andere bloeien, groter worden en wel vruchten voortbrengen. Niet iedereen aanvaardt de waarheid. De heilige koran heeft dit voorbeeld op een nog uitmuntendere manier uitgewerkt. Aan de mensen die deze zaadjes tot zich nemen en goede daden verrichten zijn er twee beloften gedaan: (1) deze zaden zullen beschermd worden, en (2) de bomen die ze voortbrengen zullen rijkelijk met vruchten beladen zijn.

Het kan zijn dat een boom beschermd wordt, maar geen vruchten voortbrengt. Of dat hij wel vruchten draagt, maar dat die niet beschermd worden. De heilige koran zegt echter:

“Derhalve, voor hen is een beloning die nooit zal worden afgesneden.” (95:6)

Een aantal dagen geleden las ik dit in een krant:

“Wij die de Ahmadiyya organisatie bestrijden, zullen erin slagen om haar te vernietigen. Degenen die voorheen waren hadden geen succes, omdat zij hun inspanningen op individuele basis deden. Nu werken we in georganiseerd verband.”

Dit is slechts hoe zij erover denken. Dr. Sir Iqbal heeft gezegd dat de tegenstanders van Ahmadiyya organisatie faalden, omdat zij trachtten een religieuze organisatie op religieuze gronden te vernietigen. Ze hadden het op politieke wijze moeten vernietigen. Deze mensen hebben nog na te denken over hun uitspraken. Veronderstel dat het waar is dat de aanvankelijke oppositie tegen Ahmadiyya organisatie faalde, omdat het op individuele basis was en dat de huidige inspanningen meer georganiseerd zijn. In dat geval wijzen wij erop dat er drie jaar zijn verstreken sinds deze georganiseerde inspanningen zijn begonnen. In Sialkot ontstonden drie

jaar geleden meningsverschillen over de kwestie Kashmir tussen de Qadiani's en de Ahrari's. Sindsdien is deze strijd aan de gang. Hoeveel schade heeft deze ruzie aan de Ahmadiyya beweging toegebracht? Ongetwijfeld komt er nieuws hierover in de kranten van de Ahrar en andere organisaties dat deze of gene Mirza'i de islam heeft aanvaard of dat een of andere Ahmadi berouw heeft getoond. Als we al deze informatie samen zouden nemen, dan zouden we zien dat hoogstens honderd of tweehonderd Ahmadi's de Ahmadiyya organisatie hebben verlaten. Een organisatie met honderdduizenden leden kan niet op deze manier worden uitgeschakeld. Onze organisatie is klein, maar in één jaar komen er drie- of vierhonderd nieuwe leden bij. De Qadian organisatie kan in dit verband op grotere aantallen bogen. Afgezien van de mensen die zich van buitenaf aansluiten, is er ook sprake van interne groei en vorming van de organisatie.

Helaas zijn de ogen van deze mensen gesloten voor werkelijke gebeurtenissen en historische waarheden. In het allereerste begin werd de islam door de ongelovigen op individuele basis bestreden. Een of ander individu viel iemand aan of bracht hem fysiek pijn toe, gebruikte kwetsende taal, of legde doornentakken op de weg. En met de opmars van de islam namen ook deze tegenwerkingen toe, tot het punt dat er veldslagen volgden. De voornaamste tegenstanders waren de Qoeraij, die later versterkt werden door andere stammen. Later sloten ook de joden en de christenen zich bij hen aan. Zo ontstond een uiterst georganiseerde inspanning om de islam te vernietigen. Het resultaat van deze inspanningen is nu welbekend. Degenen die de islam wilden vernietigen, werden zelf vernietigd. De hulp van Allah kwam en alle tegenstand werd weggevaagd.

Deze mensen denken niet na. Ook al was de aanvankelijke oppositie überhaupt niet georganiseerd, het was hoe dan ook tegen een alleenstaand individu omringd door vijanden. Honderden en duizenden werkten hem tegen. Als de Ahmadiyyat in die tijd niet uitgeschakeld kon worden, hoe zou het nu mogelijk zijn wanneer er honderdduizenden Ahmadi's zijn? Denk hier eens over na! Een pas geplante boom kan gemakkelijk met een lichte ruk ontworteld worden. Het twijgje dat uit een mango-pit ontstaat, kan gemakkelijk door een kind uitgetrokken worden en tot een fluit gemaakt worden. Een klein duwtje van iemand die langsloopt kan hem gemakkelijk losmaken van de grond. Pas als het een grote boom is geworden, zijn er bijlen nodig om hem om te hakken. Als de boom van Ahmadiyyat vernietigd had kunnen worden, dan zou haar vernietiging door sommigen in het begin gebeurd moeten zijn, toen zij als een sprietje in de grond verscheen. Nu haar takken zich hebben verspreid naar vele landen, zoals India, Europa, Amerika, Afrika, Iran, Siam, Fiji, Trinidad, Java, enzovoort, wie kan haar nu nog vernietigen?

De beste manier van herkenning zijn zijn vruchten.

Ga ook na in hoeverre deze boom vruchten draagt. Het beste middel om een boom te herkennen zijn de vruchten die hij voortbrengt. Mango's worden alleen voortgebracht door een

mangoboom en niet door een zwaluwkruid. Alleen een banyanboom ontspringt uit een banyanzaadje. Men kan geen radijs kweken uit banyanzaden, hoewel de zaden op elkaar kunnen lijken. De vruchten die een boom voortbrengt zijn ongetwijfeld de beste manier om hem te karakteriseren.

De tegenstanders onderzoeken het werk van onze organisatie niet.

We verbazen ons over de houding van onze tegenstanders. Ze zien het werk en de karakteristieke kenmerken van onze organisatie, maar gaan wel door met het verspreiden van verkeerde informatie. Ze zeggen (we zoeken onze toevlucht bij Allah) dat hazrat Mirza sahib een ongelovige en een Dajjal is die de profeten heeft beledigd. Dat hij de heilige koran, de bedevaart en de jihad heeft afgeschaft. Als dit waar was, dan zouden de vruchten van de boom die hij geplant heeft dezelfde kenmerken moeten hebben. Ziet u een van deze kenmerken bij zijn volgelingen? U zegt dat hazrat Mirza sahib de heilige koran heeft afgeschaft, maar Ahmadi's verspreiden het wereldwijd en vertalen het in verschillende talen. Kijk naar de situatie in Europa. De koran had Europa nog niet bereikt; en als dat wel het geval was, dan was het in een toestand waarin de betekenis ervan was veranderd in tegenstelling tot wat het werkelijk bedoelt te zeggen. Zo kwam het dat het beeld van de islam verkeerd werd voorgesteld.

Onze organisatie heeft de heilige koran in drie verschillende talen vertaald. Twee daarvan zijn gepubliceerd en zijn in handen van honderdduizenden Europeanen en ook andere niet-moslims. De impact van dit alles is overduidelijk. Als hazrat Mirza sahib (wij zoeken onze toevlucht bij Allah) en zijn organisatie vijanden van de islam waren, waarom proberen zij dan de heilige koran en de islam wereldwijd te verspreiden? En waarom hebben ze hun leven en bezit gewijd aan dit doel? In Iran hebben we Muhammad Ali Bab gehad. Verspreiden zijn volgelingen ook de islam en de heilige koran? Denk hier eens over na. Uw ogen zijn bedrogen. Als het zaadje van Ahmadiyyat verrot was en tegen de islam gericht, dan hadden de vruchten van dat zaadje ook op dezelfde manier moeten zijn aangetast.

Het verschil tussen aarde en hart van de mens

Een zaadje wordt wel vergeleken met een gedachte of geloof, en de grond of aarde met het hart van de mens. Er is echter een verschil tussen aarde en het hart van de mens. Aarde is niet in staat om een zaadje af te stoten. Wat voor soort zaadje er ook in wordt gestopt, er komt een plant uit voort, behalve als die aarde onvruchtbaar is. Het menselijk hart is echter wel in staat om een gedachte af te stoten. Daarnaast is er nog een ander verschil. Binnen in het hart van de mens huizen gevoelens van liefde en haat. Onder invloed van zulke gevoelens van liefde en haat kan het hart een verkeerd beeld van iets vormen.

Kunt u bijvoorbeeld accepteren dat Jezus verkondigde dat hij God of de zoon van God was? U kunt dit nergens in de bijbel vinden. Ja! De term 'zoon van God' wordt wel in metaforische zin

vermeld. De christenen begonnen hem echter 'zoon van God' te noemen en schetsten door hun overdrijvingen een verkeerd beeld. Op dezelfde manier vervloekte de Beloofde Messias een persoon die aanspraak maakt op het profeetschap en verklaarde zo iemand buiten de islam. Het enige wat hij zei was, dat het woord *nabi* dat in de Hadith of in zijn openbaringen voorkwam met betrekking tot hem alleen in metaforische zin gebruikt was. Een groep overdrijvers heeft hazrat Mirza sahib echter tot iemand verklaard die aanspraak maakte op het profeetschap!

Excessen of overdrijvingen kunnen alleen gedaan worden in geloofsopvattingen.

Men moet ook in gedachten houden dat excessen en overdrijvingen alleen in geloofsopvattingen kunnen plaatsvinden en niet in praktijken. Kijk naar de Qadian organisatie. Ondanks hun overdrijvingen en politieke activiteiten, denken ze wel enigszins na over de verspreiding van de islam. Ze overdrijven, creëren een profeetschap, stellen de bedevaart en de koran in de schaduw, en doen dat allemaal, maar ze reciteren dezelfde geloofsformule, "la ilaha ill-Allah Moehammadoer-Rasoeloellah." De oorspronkelijkheid wint het in de praktijk van excessen en overdrijvingen. Excessen en overdrijvingen kunnen dus in geloofsovertuiging optreden, maar de werkelijke kleur kan men in de praktijken waarnemen.

De huidige staat van de Qadian organisatie kan niet standhouden

Hetzelfde geldt voor de Qadian organisatie. Er kan een tijd komen dat de Qadiani's zich zullen moeten afscheiden van de moslims zoals de Bahais. Of zij moeten, zoals wij, hazrat Mirza sahib accepteren als een moejaddid en ophouden met anderen ongelovigen te noemen en de kwestie van de continuïteit van het profeetschap moeten loslaten. Uiteindelijk is dit wat er gaat gebeuren. De huidige toestand kan slechts een korte tijd worden volgehouden. Hun benen staan op dit moment in twee boten. Het intellect van de leden van Qadian is aangetast door de aanbidding van hun religieuze leider (*pir*), die door erfopvolging wordt benoemd. Er is beslag gelegd op hun denkvermogen. De aanhangers blijven tegen de mensen zeggen dat ze moeten zien hoe goed de preken van hun "khalifa sahib" zijn. "Jullie zouden ook de gelofte moeten afleggen en je bij ons moeten aansluiten!" zeggen ze. Maar voor mensen die tegengestelde ideeën accepteren en zeggen dat ze in elke zaak geloven en bevestigen, heeft het geen betekenis om iets goed of slecht te noemen.

Extremisme in de aanbidding van door erfopvolging benoemde geestelijke leiders

Hun door erfopvolging aangewezen religieuze leider (*pir*) zei dat hazrat Mirza Ghulam Ahmad in 1902 beweerde een profeet te zijn, en dat zijn geschriften van vóór 1902 zijn opgeheven. Zijn volgelingen begonnen dit ook te zeggen. Hij zei toen dat hazrat Mirza Ghulam Ahmad in 1901 beweerde een profeet te zijn, en dat de geschriften van vóór 1901 zijn afgeschaft. Zijn volgelingen begonnen hetzelfde liedje te zingen. Deze zelfde *pir* zegt dat hazrat Mirza Ghulam Ahmad sahib in 1891 aanspraak op het profeetschap maakte, en al zijn volgelingen zeggen hem na.

Mensen die drie tegenstrijdige uitspraken accepteren, namelijk dat de aanspraak op profetschap in 1902, 1901 en 1891 was, wat kunnen we zeggen van deze verdraaiingen? Er zijn drie uitspraken van één individu en zijn volgelingen accepteren ze kritiekloos. De christenen maken in ieder geval enkele onbegrijpelijke interpretaties van hun geloof in de drie-eenheid. Alleen Allah weet hoe de Qadiani's zich verzoenen met deze beweringen van hun khalifa.

Het pad van matigheid is moeilijk

Op dit moment zijn de wegen van overdrijven of tekortschieten, van liefde of haat, gemakkelijk. Maar het pad van matigheid opgaan is heel moeilijk. Je moet naar je omstandigheden kijken. Het is gemakkelijk om een extreme positie in te nemen, maar moeilijk om een middenweg te volgen. Als het tempo van de vooruitgang van onze organisatie traag is, dan is dat omdat we deze weg van gematigdheid zijn ingeslagen, wat de juiste weg is. Daarnaast zijn er nog vele andere redenen. Ons tempo van vooruitgang is ook traag vanwege onze ontoereikende middelen. Als er vuur in onze harten is en een sterk gevoel dat de kracht van onze beweging voor de verspreiding van de islam afhankelijk is van de vooruitgang van onze organisatie, dan kan zelfs met beperkte middelen vooruitgang van de organisatie versnellen.

Een grote prestatie van de Beloofde Messias

Een van de voornaamste prestaties van de Beloofde Messias is dat hij de sluier van het volgende vers uit de heilige koran heeft opgetrokken:

“Hij is het Die Zijn Boodschapper heeft gestuurd met de leiding en de godsdienst van de waarheid, opdat Hij deze zou doen zegevieren over alle religies. En Allah is voldoende als getuige.” (48:28)

Als de profeten een nieuwe gedachte brengen, dan brengen de hervormers (moedjaddids) het opnieuw tot leven. Allah, de Allerhoogste, had aan de heilige profeet Mohammed geopenbaard dat Hij de islam de overhand op de wereld zou laten hebben. Deze gedachte verdween langzaam volledig uit de gedachten van de moslims. Het was de taak van de Imam van onze tijd om deze gedachte wederom nieuw leven in te blazen. Hij wees erop dat het nu de tijd was voor die heropleving. Daarom besteedt de Ahmadiyya beweging al haar kracht aan dit doel. Dit vers werd geopenbaard aan de heilige profeet Mohammed, en Allah gaf de Beloofde Messias hierover ook inspiraties (*ilhaam*).

Het doel is om deze gedachte nieuw leven in te blazen. Als je erover nadenkt, zul je in deze tijd geen andere persoon vinden die deze gedachte zo stevig in de geest heeft gevestigd. Het vers van de heilige koran bestond altijd; moslims hechtten er geloof aan, maar er lag een sluier voor hun ogen die door de Imam van deze tijd werd opgetild. Een roestlaag bedekte de harten en hij verwijderde die. De Beloofde Messias deed daarnaast nog vele andere gedachten herleven. Deze gedachten stonden al in de heilige koran, maar niemand werd erop geattendeerd. Helaas

wordt de persoon die deze ideeën nieuw leven inblies verworpen als de moedjaddid (hervormer). Noemt u maar de naam van een ander persoon die in dit tijdperk zo'n uitstekende dienst aan de islam heeft bewezen en zo'n licht van Allah heeft ontvangen.

Als iemand een ander in een kwaad daglicht wil stellen, dan kan dat moeiteloos. Je kunt ook niet verhelpen dat iemand zijn ogen sluit voor het herkennen van iemands kwaliteiten. Kijk naar de propagandisten van de christenen en de Arya Samaj; zij noemen (wij zoeken onze toevlucht bij Allah) de heilige Profeet en de edele metgezellen bandieten en wellustelingen. Vooroordelen en onwetendheid hebben hun ogen dichtgemaakt, anders zouden ze niet zulke verachtelijke taal hebben gebruikt. Ze denken er niet bij na hoe iemand die een onwetende en achterlijke natie in een paar jaar veranderde in een beschaafd en moreel verheven volk, zou kunnen zijn zoals zij zich voorstellen. De persoon die heersers als hazrat Oemar en hazrat Aboe Bakr inspireerde, waar je geen ander voorbeeld van kunt vinden is in de geschiedenis van de wereld, hoe zou zo iemand een rover en bandiet kunnen zijn?

De houding van onze tegenstanders is vergelijkbaar. Hun tongen zijn als scherpe scharen. Ze beschuldigen Hazrat Mirza Sahib van allerlei ongegronde aantijgingen. Ze denken er niet bij na dat als Hazrat Mirza Sahib (wij zoeken onze toevlucht bij Allah) een vijand van de Islam was, hoe zouden zijn volgelingen dan dienaren van de islam kunnen zijn? Helaas! Het intellect van deze mensen is bedekt met sluiers van vooroordelen, en ze richten nodeloos hun leven hiernamaals te gronde.

Onze organisatie zou vooruitgang kunnen boeken als we een oprecht verlangen in ons hart zouden hebben. Stel dat we zien dat onze broer, familielid, vrouw of kind geen lid is van de organisatie. We zouden hen moeten betrekken bij deze voortreffelijke taak van de dienst aan de islam. Als Ahmaddiyat de waarheid is en ons werk goed is, waarom laten we onze familieleden dan niet meedoen en nodigen we geen vrienden hiervoor uit? Als Ahmaddiyat het aan het rechte eind heeft, nodig er dan anderen voor uit. Waarom slechts gedeeltelijk oprecht zijn? Gehoorzaamheid en oprechtheid moeten in hun volle omvang zijn. Het lijkt geen twijfel dat overdrijving in geloofsovertuigingen en aanbidding van door erfopvolging benoemde leiders gemakkelijk is, en dat het volgen van het pad van gematigdheid moeilijk is. Maar dit is het juiste pad.

De boodschap van de islam overbrengen aan de onaanraakbaren

Het werk dat gedaan moet worden binnen de gemeenschap van de onaanraakbaren ligt voor ons. Dit is een cruciale taak. We hebben vastgesteld dat de boodschap van de islam in drie talen aan hen moet worden overgebracht, namelijk in Hindi, Marathi en Malayalam. Het resultaat van deze inspanning ligt in Allah's handen. De taak van de heilige profeet Mohammed was ook om de boodschap over te brengen. Welke taak kan er beter zijn dan deze voor ons om te volgen? Sta op, help deze taak vooruit en vervul uw plicht!

Gepubliceerd door: IslamLab

Vertaald door: Reza Ghafoerkhan